nu har vi haft en lille Regn, og nogen Taage efter Regnen. Korr.

Greenville, Mich.

Scribas' Tid falder — lad os se — Titus har aldrig været ret stiv i Statistik eller Historie, eller hvad det skal kaldes — men lad os sige, at Scribas Tid faldt i Aarene 1900—10. Men, ikke sandt, det var alligevel en Oplivelsestid. Som en mægtig Høvding skred Scriba frem paa „Danskeren"s Korrespondance Gebet, skrev selv og samtidig opflammede de forknytte, frygtagtige og trætte Korrespondenter. Men lige paa en Gang forsvandt Scriba. Ingen ved hvorfra han kom, eller hvor han blev af. Hans Tilværelse var næsten lige saa uforstaaelig som Halleys Komet. Ihvert Tilfælde har Scriba det tilfælles med Halleys Komet, at han lyser længe efter, at han er forsvunden. Nogle vil maaske mene, at han blev flaaet af sin egen Hær, men det turde være Gætværk. Men at Scriba skulde gaa til Grunde, netop fordi han var Scriba, kan man heller ikke rigtig forstaa. Til Gaadens Løsning turde der imidlertid være noget om, hvad en Taler sagde ved det danske-amerikanske Stævne i Aarhus forledent Aar. „Vi Danskere" — sagde han — „stønner ikke under vor Lidenhed, men under vor Smaalighed. Og vort Land har en Befolkning, der gør det smaat. Danmark ligner et Fødselsdagsalbum, vi passer nøje paa, hvem der „fylder" fører Bog over, hvem der gaar til Vædeløb, hvad Farve Slipset og Dragten har, hvem der har Raad til at ligge paa Landet. Og saa er der en Tvillingsøster hertil: Vrøvlet. Den Tale kan maaske ogsaa, have lidt Ærende til os Danske i Amerika. Hvorom alting er, Titus er tilbøjelig til at tro: Dersom Scriba atter kommer frem, vil han bedre end nogen Sinde før være skikket til at vække de slumrende Korrespondance-Kræfter fra Hav til Hav, fra Oklahoma til Alberta.

Den nu brugelige ABC er Titus ikke særlig forelsket i, endskønt vi har haft det taalelig sammen, lige siden den laa i Stumper og Stykker paa Forfatterens Skrivebord og indtil denne Dag. Men da den vel nu snart er sin Undergang nær, skal Titus alligevel redde et Par skønne Linier fra at kastes i Glemselens Hav. Det er ret mærkeligt, havde det nu ikke været Snevejr i Dag var disse Par Linier sandsynligvis ikke bleven bevaret for Efterslægten. De lyder saaledes: „Sneen falder tæt, men saa stille let." Det lyder smukt, man ønsker at det var ens eget Produkt, men det er det desværre ikke. Forfatteren har uden Tvivl boet i Mich., da han skrev disse Linier; thi de passer her vistnok som ingen andre Steder i Verden. — Punktum og Tankestreg betyder at her slutter Indledningen, der naturligvis helt igennem har peget paa Emnet, hvis Behandling Titus nu gaar over til med den Erkendelse, at det er adskilligt lettere at indvikle end at udvikle et Emne, men ogsaa — hvor svært det kan være at slutte med Indledningen for en Mand, der er smaat begavet. Altsaa — nu er det prægtigt Kaneføre i Mich. Og idet man saaledes stille og let glider henad de jævnt snedækkede Veje og ser de — ikke nøgne — men næsten snedækkede Trætoppe, saa kommer mange gode Minder frem, fra den korte men skønne Sommer, da vi samledes til Sang, Bøn og Guds Ords Betragtning i Skoven paa de forskellige Steder. Lige efter Samfundets Aarsmøde havde vi Missionsmøde. For Besparelsens Skyld havde vi — havde nær sagt Luther og Melanchthon — skulde ellers sige Pastor Thoreby fra Eugene, Oregon og Pastor Chr. Christensen fra Westbrook, Me. Nogle mener, at det er en god Skik, forbunden med god Økonomi ved given Lejlighed at faa fat i disse Lystpræster. Nu vel, Ekkoet af deres Røst er forlængst hendøet i Skoven, men vi haaber, at den endnu høres i Samvittighederne. Først i Juli havde vi Besøg af Kredsens Provst, der var herovre at indsætte Past. J. P. Jensen; ved denne Anledning havde vi ogsaa et godt Skovmøde samt Møde i Greenville Kirke. Senere paa Sommeren havde vi igen Missionsmøde, hvor en „stor" Præst førte Ordet, nemlig Past. A. P. Hansen, Racine. Naar Titus taler om Missionsmøder og bruger „vi" skal det bestandig forstaas om Trufant og Greenville Præstekald. (Siden føjer vi vel McBride til). Nu forleden havde vi et Par Dages Møde ved Past. Thorsen fra Danmark. Titus maa nævne alt af den Art saa omstændeligt, fordi det hører langt fra til Dagens Orden, at der kommer fremmede Præster til vore Egne, navnlig fordi vi bor et godt Stykke fra den alfare Vej. Nu vel, disse kære Brødres Besøg hører til Fortiden, men de Ord, de talte til os, gælder med samme Alvor nu og i Fremtiden. Basunen gav en tydelig Lyd. Man kunde ogsaa sige, at Skellet, som Herren har sat i sit Ord, blev ikke flyttet paa nogen Maade. Og dersom Titus ikke tager helt fejl, saa er her nogle — de kaldes her som andre Steder stundom med et mildt Udtryk „sære Mennesker"— der ikke alene kan taale, at Basunen giver en tydelig Lyd, men som ogsaa ønsker det og glædes derover. Den Glæde hører til de uskyldige. Nu, dernede i Blair, hvor de uddanner Præster, hvad mon de i Grunden stiller som første Betingelse til et Præsteemne — for at han kan blive en god Præst? Mon ikke dette, at den, der vil være en Guds Ords Forkynder, skal kunne føre klar Tale, skal kunne drage Grænsen tydelig mellem Livet med og Livet uden Kristus? Uklar Snak, der tværer Skellet ud mellem Troende og Vantro, mellem Himmel og Helvede, saa ingen af Tilhørerne kommer til at tage Stilling, ingen finder sin Plads — kan ikke være at uddele Sandheds Ord rettelig; sligt har gjort ubodelig Skade. Derom siger en Forfatter: „Naar du taler om Synden, saa lad det være klar Tale. Tal ikke blot om Synden i al Almindelighed. Det er som at give Mennesker Nødder med Skaller paa. Ak, de fleste er ikke saa begærlige efter Sandheden, at de selv indlader sig paa at knække Skallerne. Mal Synden saaledes, som den ytrer sig hos unge og gamle. Fremfor alt mal Synden saaledes, som den ytrer sig iblandt dem, til hvem du taler. Søg at gøre det klart, hvorledes Guds Kærlighed viser sig baade over for de Vantro og overfor de Hellige". Og den djærve Pastor C. Moe, der sidste Sommer holdt et Foredrag om „Skellet", siger bl. a.: „Naar Skriften siger vantro skal vi ikke sige „ikke-troende" og endnu mindre det meningsløse „ubevidst-troende". I Stedet for Løgn skal vi ikke sige Usandhed. — Heller ikke skal vi i Stedet for Helvede sætte Udtryk som „der, hvor der er mørkt eller „det Dyb", eller ombytte Ordet Omvendelse med Udvikling eller Gennembrud." — Han mener altsaa: lad Ordet beholde sin Brod, lad det være rammende. Det kan jo være behageligt, næsten en Nydelse at høre Historien fortalt kønt og godt om den rige Mand, der tog den fattiges eneste Lam. Men da det lød til David: Du er Manden! blev han en Synder, der tryglede om Naade. Og Nathan blev endda i sit Embede. Ingen siger: „hvad kommer alt dette Greenville ved."

For øvrigt kan meddeles, at vi for kort Tid siden havde Besøg af en ung Mand fra Chicago. Det kom Titus for Øren, at hin unge Mand samt een eller maaske to Familier mere tænkte paa at flytte hertil fra Chicago. Hvad mon det bliver til? Mange Korrespondenter er falden i den Snare, at brovte, derfor kommer man stundom til at tænke: Ja, det ser jo godt ud paa Papiret, eller det kunde nok have været sagt lidt anderledes og saa kommen Sandheden lidt nærmere. Men Titus vilde ellers gerne sige i al Beskedenhed til mulige Indflyttere fra Chicago og andre Pladser: Mich. er en god Stat. Her er et godt Klima og meget andet godt naturligvis. Greenville er en smuk, trivelig By med to Jernbaner, en Del Fabrikker osv. Byens Hovedgade er bleven brolagt i Sommer, det har kostet ca. $30,000; men det er ogsaa et smukt og solidt Arbejde. Her er en dansk lutherst Menighed, der ejer en Kirke, hvor der holdes Gudstjeneste hver Søndag. Menighed her sammen med to andre Menigheder, der hører til Kaldet, ejer ogsaa paa $500 nær en Præstebolig med 11 Værelser foruden nogle mindre Kamre. Menigheden her i Greenville har taget Skridt til at bygge „basement" under sin Kirke. Der siges at være subskriberet omtrent $500 til dette Foretagende. Deri har de unge nok taget et godt Tag; men derfor giver vi dem ingen Kredit for, at de hører Herren til. Nu er der de, som gør gældende, at Kirken med det samme burde flyttes over i den sydlige Del af Byen, hvor de fleste Menighedsfolk bor, ligesom man ogsaa mener, at det vilde gavne Missionen paa flere forskellige Maader. Vi haaber saa at Herren i denne Sag vil lægge alt til Rette saaledes, som det tjener hans Sag bedst.

Her kunde være meget andet at meddele, men Titus venter stadig paa, at „Dsk." skal faa sin faste Korrespondent herfra saa vel som fra mange andre Steder. En saadan Korr. med Autoritet vil saa Tid efter anden give detaillerede Meddelelser.

Mrs. Clausen, der har været svagelig i lang Tid, siges at være bedre; hun tror at Herren vil gøre hende rask igen; ja, kan du tro, skal du se Guds Herlighed. Det gælder ogsaa Helbred.

Mr. Christoffersen, som vort Liv paa en Maade er afhængig af, idet han har det betydelige Hverv at sørge for, at Byens Indvaanere, ca. 5,000, har noget i deres Spisekamre, og som saadan næsten ikke havde Tid til at være syg, har dog været paa Sygelisten i længere Tid, men er nu atter paa Farten. Past. Kjær kommer nu og da en Svip-tur til Greenville; Past. Jensen ser Titus ikke ret ofte, han er vel nok stærkt optaget med at faa alt ordnet i Hjem, Skole og Kirke. Søndag den 30. Oktober var Past. Kjær her og talte Jubilæumssagen. Om Aftenen lyttede, vi til et godt Reformationsforedrag af Past. Kjær. Titus har forstaaet, at de fleste i dette Præstekald har ladet en Jubilæumsgave og de, der endnu ikke har ladet sig tegne, staar Anledningen jo endnu aaben. En Mand her havde gjort en god Begyndelse, før Past. Kjær kom, idet vedkommende havde ladet sig tegne for $100. Man mener jo, at der er mange, der kunde give baade 100 og 200 Dollars uden at det kunde mærkes. Ja vist, der mangler bare Villien de fleste Steder. „Ja," siger nogle, „han kan sagtens give meget, han er rig". Lad saa de mindre velstaaende give i Forhold til, hvad de faa rige giver."

Korrespondenten fra Dannebo, Ore., antager, at „Dsk." allerede har de 500 Holdere. Titus antager at „Dsk." vil faa mere end Læs nok med at faa dem til Nytaar. Vilde man bare sende en Mand ud at tale „Dsk." Sag, saa skulde det ikke forbavse Titus om „Dsk." fik mindst to Gange 500 Holdere mere i en nær Fremtid. En saadan Stilling som at repræsentere et saa anseligt Blad som „Dsk." vilde ikke være til at kimse ad. Men hvor er Manden? spørger man. Hvad om nu Titus tilbød sig med det Resultat, at der blev — som man siger — stillet en Opfordring til ham. Vil dog for Øjeblikket nøjes med at paapege Sagens Nødvendighed, og saa haabe paa at være den heldige, naar der i paakommende Tilfælde bliver Rift om Stillingen. Eller, er Titus forkert i den Sag, saa lad andre f. Eks. Max, en Mand med faste Grundsætninger, give sin Mening til Kende. Denne Sag er maaske ikke saa indviklet, som den ser ud til.

Finder nogen Tid og har Lyst til at tælle efter, hvor mange Gange Navnet Titus forekommer, saa vær saa god; men saa længe „Dsk." uden Knur og Klage har Tid og Sværte til at sætte 5 Bogstaver, hvor „jeg", 3 Bogstaver, kunde give samme Mening, indtil da, lad det være en privat Sag med Navn.

Fredens Hilsen til alle, der paa en eller anden Maade er med til at befordre Guds Riges Arbejde.

Titus.

Neenah, Wis.

10. Dec. 1910.

Her er jeg saa igen. Jeg lovede jo, at jeg atter vilde lade høre fra mig, hvis min sidste Meddelelse blev vel modtaget.

Nu venter man straks en Hob Nyheder. De skal nok komme; men jeg maa først gøre nogle faa Bemærkninger eller rettere Spørgsmaal. Hvor er X med sine „Bølgeblink" bleven af? Jeg længes efter at se „Bølgeblink" Rubrikken igen. Der var næsten altid noget i disse Smaatræk, eller hvad man nu vilde kalde dem, der tiltrak mig. „Bølgeblink" er et Ord, som tiltaler mig.

Naar jeg som Dreng derhjemme gik nede ved Kattegat og saa Solens Straaler lege over „Bølgen blaa" blev et Billede malet i min Sjæl, et Billede, som Tiden aldrig kan ødelægge. Den, som er opvokset nær Havet, har hørt dets Susen og Brusen, har set det i Storm og Stille, han glemmer det aldrig. Lever han et Sted langt borte fra Havet, er der et Savn hos ham, som hverken Floder eller Indsøer tilfredsstiller.

Ja, sentimental ønsker jeg nu ikke at blive anset for — vil derfor forlade dette Emne og fortælle lidt herfra.

Nogle Dage efter at vor nyPræst, Past. Kloth, ankom, havde Menigheden og Venner af Menigheden en Sammenkomst i Kirken. Kvinderne serverede Kaffe med Tilbehør. Fred Fritzen, Menighedens Formand, bød Past. Kloth med Familie velkommen iblandt os og ønskede ham Herrens Naade og Velsignelse i Gerningen. Past. Kloth takkede og bad Menigheden om at være med i Arbejdet med Forbøn for ham og hans. Past. Jersild, som den meste Tid havde betjent Menigheden under den lange Vakance, talte ogsaa nogle Ord. Menigheden gav Past. Jersild en smuk Stol som Tak for hans Tjeneste.

Efter at Kaffebordet var hævet gik vi op i Kirken, hvor der blev talt og sunget, til man henad Kl. 10 skiltes ad med Tak til Herren for den skønne Stund, vi havde tilbragt tilsammen. Henved 40 Mennesker var til Stede.

Saa har vi haft Missionsmøde. Past. Thorsen fra Danmark var her i de Dage. De andre Præster, som var her i Missionsdagene, var Pastorerne Dahlstrøm og Eriksen fra Racine samt Past. Nielsen fra Oshkosh.

Past. Thorsen vandt sig mange Venner her. Han skal have mange Tak for Besøget. Det samme skal de øvrige Præster have. „Gamle Dahlstrøm" maatte rigtig holde for om Søndagen. Han talte først til Søndagsskolens Børn, saa prædikede han til Højmesse, dernæst talte han om Eftermiddagen til de unge og igen om Aftenen. Det var godt gjort af en Mand i hans Alder, og han gjorde det godt. Det skal Herren have Tak for. Det var i det hele taget et sjældent godt Møde.

Her har været mange Bryllupper og Begravelser i den sidste Tid.

Geo. Hansen og Sine Hansen blev ægteviede i Kirken. Sine har været med i Sangkoret en lang Tid. Geo. har ogsaa tidligere været Medlem af samme.

Mr. Rasmus Hansen og Mrs. Jørgensen, to af Menighedens Medlemmer, er ligeledes bleven gift. Peter Petersen og Elna Petersen samt J. C. Larsen og Anna Nilsen, tog samme Beslutning og blev viede af Past. Kloth.

Gamle Wolhd er død, Past. Kloth forrettede Begravelsen, som foregik fra vor Kirke.

Virginia Thompsen, Th. Thompsen og Husfrus Datter, døde efter nogle faa Dages Sygeleje. Det var et haardt Slag for Forældrene, at miste deres lille livlige Pige, men vi ved, at hun er nu i bedre Hænder end selve Moders, der dog er saa varsomme og kærlige.

Gamle Lars Christensen er meget syg, dog lidt i Bedring.

Her er for Resten mange paa Sygelisten i denne Tid, mest af stærk Forkølelse.

Nu er Julen snart for Haanden. Gid vi alle maa faa en velsignet Julefest. Lad ikke Travlheden opsluge os, men lad os gaa til Bethlehem og tilbede Barnet Jesus.

En glædelig Jul til alle Læserne af „Danskeren"!

P.S. Kandidat Vedsted fra Danmark har været her. Han talte til Børnene om Morgenen i Søndagsskolen, om Eftermiddagen talte han atter til dem ved deres Missionsfest og igen om Aftenen for de ældre. Vi siger mange Tak for Besøget, rigtig mange Tak.

Pastor Kloth var paa Landet for at begrave A. Tolversen, en Broder til C. Tolversen.

Nye Fortællinger

ved Past. N. P. Madsen.

Anita. En Fortælling fra Rom. 162 Sider. Papbind. $0.90
I Herrens Skole. Efter det Tyske. — — — .70
Povl. 68 Sider, i Omslag — — — — .20
Paa Flugt. 63 Sider, i Omslag — — — — .20

Dan. Luth. Publ. House

Flyvemaskiner gratis!

Københavnsk Fabrikat. Model a la Nervø, Svendsen eller Cederstrøm.

Et større Parti af disse Maskiner er netop kommen paa Lager hos os, og gennem December Maaned vil vi (dog kun paa Forlangende) med enhver Bestilling paa Bøger, Kort, osv. til et Beløb af mindst $1, samt med ethvert nyt Abonnement paa vore Blade, sende aldeles gratis ½ Dusin af disse mærkelige Maskiner, assorterede Modeller.

Husk, Flyvemaskinerne sendes kun paa Forlangende og kun som overfor angivet.

Dan. Luth. Publ. House,
Blair, Nebr

Et Udvalg af vore Bøger, o. s. v.

Husbibel, Vælskbind	$1.35
Husbibel, Læderbind, med Guldsnit	2.00
Lommebibel, Chagrin, med Guldsnit	1.00
Lommebibel, Indiapapir, Overfaldsbind	2.50
Ny Testamente, Mellemstil, rødt Snit	.25
Ny Testamente, nyt Format (langt og smalt)	.60
Sangeren med Noder, fint Læderbind og Guldsnit	2.00
Sangeren uden Noder, fort bøjeligt Læder	.60
Israels Sange, 1. og 2. Del i eet Bind	.85
Bielefeldts Melodier til den ny Salmebog	2.40
Aschenfeldt-Hansens ill. Kirkehistorie	6.50
Vilh. Becks Erindringer	1.00
Madsens Husandagtsbog	1.50
Bibelordbog af K. G., — ny Udg. — i blødt Bind	1.65
Harald Jensen: Stormænd	.50
Luthers reformatoriske Skrifter, Omslag .85c, indb	1.50
Menneskets Hjertes Spejl	.20
Seks Fortællinger for Børn	.25
Fortællinger for Søndagsskolen	1.00
Gennem Skærene	1.00
Lys paa Vejen, Korte Træk for Søndagsskolen	1.00
Mathiesens 100 Fortællinger	.50
Teddys Knap	.25
Ved skiftende Belysning, ill. Gavebog	.40
Barnesmil, ill. Gavebog for mindre Børn	.25
Kommer til mig, Bibelske Billeder med Tekst	.10
12 Brevkort med danske Skriftsprog, asst.	.25
12 Do. med engelske Skriftsprog, asst.	.25
12 Brevkort med Samfundets Skoler og Forlagshus	.25
12 forskellige Brevkort som Prøveudvalg	.25

DAN. LUTH, PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

Julestjernen 1910.

Indhold:

Julestjernen. Af Past. N.P.Madsen.
At faa Jesus med. Af Pastor Johs. Gøtzsche.
Nyaarsmorgen i det ny Aarhundrede. Af Selma Lagerløf. Ill. af Luplau Janssen.
Russiske Billeder. Af Iwan. Illustrationer efter Malerier af russiske Kunstnere. Begyndelsesillustration af S. Clod-Svensson.
Svenske Børnebilleder. 1. „Til Fa'r med Mad". Efter Maleri af Severin Nilsson. 2. „Paa Vej til Kirke". Efter Maleri af Amalia Lindegren.
Seppi, der selv vilde. Af Ingeborg Simesen. Illustration af Joachim Skovgaard.
Et Tidsbillede. Af Past. C. Skovgaard-Petersen. Tegninger af Ch. Frimodt.
En rank Mand. Af Zakarias Nielsen. Illustrationer af Helvig Kinch.
Ønskerne. Af Valgmenighedspræst S. Koch. Tegninger af Ch. Bang.
Bibelen og Barneaarene. Af Past. Olfert Ricard. Illustrationer af Fr. Kraul.
Jul. Af Nelley Brodersen. Illustration efter Maleri af Th. C. Gotch.
Vignetter af S. Clod-Svensson og Chr Bang.
Omslagstegning af Fr. Kraul.
Titelblad af Ell. Olesen. Ramme af S. Clod-Svensson.

Som Fotogravure medfølger i Aar en Gengivelse af Professor Julius Paulsens Maleri: Jesus vandrer paa Søen.

Pris 50 Cents.

Hæftet udkommer sent men ventes dog hertil fra Danmark tidsnok til at blive omsendt inden Jul.

Bestilling modtages nu.

Dan. Luth. Publ House.
Blair, Neb.

Den ny Salmebog.

Af den ny Salmebog (Salmebog for Kirke og Hjem) haves nu følgende paa Lager:

Nr.	Prosaform	
21 P.	Shirting med Blindtryk$	.50
22 P.	Shirting med Guldkors	.60
23 P.	Læderbind og Foderal	.80
30 P.	Blødt Læderbind og Guldsnit	1.50
32 P.	Polstret Bind med Guldsnit	1.80
	Versform.	
23 V.	Læderbind og Foderal	$1.00
28 V.	Chagrin med Guldsnit	1.50
29 V J.	Indiapapir, bøjeligt Chagrin, Guldsnit	2.00
30 V J.	Indiapapir . Fint bøjeligt Læderbind	2.50
32 V J.	Indiapapir. Sort polstret Bind	2.75
34 V J.	Indiapapir. Rødt polstret Bind	3.00

Disse Salmebøger er meget tyndere og nettere end de gamle. India- Udgaverne i Særdeleshed er ualmindelige smagfulde og egner sig særlig som Gavebog.

Af Roskilde Konvents Salmebog haves kun enkelte af de billigere Udgaver tilbage

Dan. Luth. Publ. House.